

MANEL, COVA DEL

Cova

Vallès Occidental

Matadepera

Desnivell: 64 m

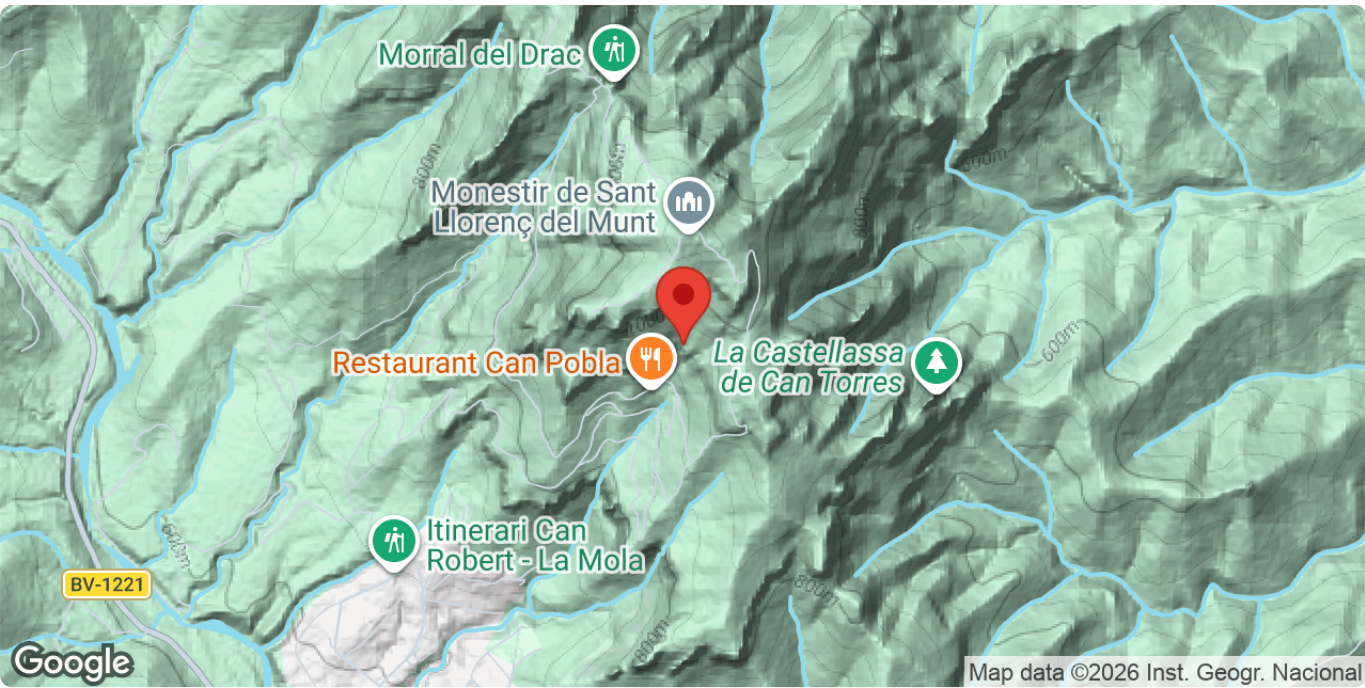
Recorregut: 788 m

Conglomerats



Foto: A. Ferro

Localització



Per damunt i al N de Can Poble i dins de la canal del mateix nom. L'accés es pot fer des de l'aparcament de Can Poble (si us han deixat pujar amb cotxe) i anar a seguir el camí que puja a la Mola per la banda de ponent, per a abans d'arribar al desviament que va al camí dels Monjos, ficar-se dins la canal de Can Poble. Segons ens indiquen l'accés de la canal des de baix està prohibit, per considerar-se zona de protecció integral del Parc Natural.

Boca	Latitud / Longitud	UTM	Altitud
MANEL, COVA DEL	41.63786, 2.01778	31T (ETRS89) 418195 4610035	930 m

Descripció

La boca de la cova, de 5 metres d'alçada i bastant estreta, ens dóna pas a la galeria d'entrada de 40 metres de recorregut que, en sentit descendent va perdent alçada fins adonar a una galeria perpendicular; aquesta, per la dreta, acaba tot seguit i per l'esquerra és per on segueix la cova. Passat un primer pas estret, trobem una xemeneia, primera comunicació amb el pis superior. Seguidament un nou pas estret ens porta a una bifurcació, seguint per l'esquerra (SO) pugem a un complicat laberint (*Laberint del caos*), format per un conjunt de galeries entre blocs, originades per un important procés clàstic. Deixant aquest i tornant a la bifurcació, cap a la dreta (N) seguim una estreta galeria que comunica per dos punts a l'esquerra amb l'anterior laberint, i per dos punts més, amb el pis superior. La galeria, després de seguir diverses direccions, arriba a un estret pas seguit d'un ressalt de 1,5

metres anomenat *Clot dels ossos*. Passat aquest ens trobem dins d'una diàclasi que per dalt dóna també al pis superior, i seguint-la trobem ràpidament una galeria paral·lela a aquesta; després se n'hi afegeixen dues més fins a trobar-se totes en una ampla galeria que ens duu a la *Sala Pirenaic*, per on continua la cavitat. Al principi d'aquesta ampla galeria i per sobre d'ella, trobem un laminador que és el darrer enllaç amb el pis superior.

Pis superior: S'hi pot arribar per sis enllaços, el més recomanable és, potser, el primer que trobem entrant. Aquest és una xemeneia d'uns 6 metres, un cop superada trobem una galeria que ens duu a una ampla sala, la més gran del pis superior. Les parets i el terra estan recoberts per colades, produïdes per les infiltracions que fan de la sala l'únic lloc més o menys actiu d'aquesta zona de la cavitat. A mitja alçada de la xemeneia trobem una nova galeria; aquesta té una bifurcació a l'esquerra que ens duu a una nova sala plena de blocs i originada pel mateix procés clàstic que el del *Laberint del caos*. Per entremig dels blocs podem arribar al pis inferior per dos llocs diferents. Seguint la galeria, abans de la darrera sala, trobem un pas estret (*Pas del 4*), i passat aquest entrem en un nou laberint format per una diàclasi de fins a 12 metres d'alçada que es creuen perpendicularment. Des d'aquí tornarem al pis inferior per un pou que dóna sobre mateix del *Clot dels ossos*, o bé pel laminador que ens duia a la galeria abans de la *Sala Pirenaic*.

La *Sala Pirenaic*, també coneguda com *Sala de les banderes*, és la més espaiosa de la cavitat, força concrecionada, però molt malmesa i bruta per l'incivisme d'alguns visitants. Des de la sala i remuntant una colada, trobem la *Galeria Datzira*, de 15 metres de recorregut i amb una xemeneia a l'esquerra de 14 metres d'alt.

Tornant a la sala seguim per la *Galeria GES*, també coneguda per *les Rambles* o *el Metro*. És la galeria més ampla de la cova i en ella s'ajuntaven les aigües provinents de les tres galeries terminals. La *Galeria GES* va disminuint de secció al llarg dels 60 metres de recorregut que té, i al seu final, en direcció N70E, trobem la primera de les galeries terminals: la *Galeria GETIM*. El seu accés és un estretíssim pas (19 cm. D'amplada), ja que una colada ha disminuït notablement la secció. Superat aquest pas, la galeria augmenta de dimensions i segueix, recte primer, i cap a l'esquerra després, fins a fer-se impenetrable.

En direcció contrària a la *Galeria GETIM* i seguint dins la mateixa diàclasi, la galeria segueix, generalment inundada, trobant al mig un pas bastant baix (*Pas de les riuades*), fins arribar a la bifurcació d'on surten les altres dues galeries terminals: la *Galeria Sanclimens* i la *Galeria del Vent*. A la primera s'arriba passant el *Sifó Setmana Santa*, pas bastant estret però que en realitat no sifona, i remuntant després 14 metres de desnivell fins arribar al peu de dues xemeneies dins la mateixa diàclasi. Aquestes xemeneies tenen 70° d'inclinació i es poden remuntar en oposició la primera i en artificial la segona fins a trobar-se als 26 metres, seguint després fins que es fa impracticable als 46,5 metres on hi trobem força concrecions i també arrels, cosa que indica que l'exterior no és massa lluny. Aquest és el punt més elevat de la cova (cota + 52) respecte a la boca d'entrada.

Tornant al Sifó Setmana Santa i abans de passar-lo, trobem a la dreta la Galeria del Vent, on existeix un fort corrent d'aire. Al principi d'aquesta galeria i a l'esquerra, hi ha una saleta molt concrecionada amb una xemeneia, anomenada *Confluència Cavall Bernat*, que remunta 24 metres. El sòl de la saleta és ple d'aigua que degota de la xemeneia i que per un conducte

impenetrable passa a la galeria del Pas de les riuades.

Seguint la *Galeria del Vent* i recorrent 40 metres, un pas estret i fàcilment sifonable (*Pas de la planxa*), ens porta a una darrera sala de 8 x 4 metres, anomenada *Sala del llac* o *dels llibres*, entre d'altres noms. A l'altre extrem de la sala, la galeria segueix fins a trobar aigua, que retrocedeix o avança segons les pluges; i finalment, la galeria es fa impracticable, si bé el corrent d'aire ens indica que la cavitat segueix. En aquest punt ens trobem a la cota -12, el de màxima fondària respecte a la boca i a uns 200 metres en línia recta d'ella.

El desnivell total de la cova és de 64 metres (-12 ; +52) i el recorregut total topografiat és de 788 metres. (Dades de l'any 1978).

Cap a 1994, membres del GES – CM Terrassa van forçar el final de la *Galeria Sanclimens* aconseguint progressar una vintena de metres. La galeria està força reomplerta de material sedimentari on caldria practicar una bona tasca de desobstrucció per poder avançar més metres.

Per la mateixa època, membres de l'Espeleo Club Sabadell van escalar la *Sala del Vent*, accedint per una gatera a una altra xemeneia que malauradament acaba en una curta gatera sense possibilitat de continuació.

Amb aquestes petites prolongacions la cova superarà els 800 metres de recorregut.

(Informacions facilitades per Xavier Badiella, SIS del CE Terrassa).

Antiga surgència que drenava les aigües d'aquest sector del massís. Actualment i únicament en casos de pluges excepcionals, únicament entren en activitat les tres galeries terminals.

Topografies

COVA DEL MANEL

Matadepera - Vallès Occidental

Topo: Enric Badiella - J.Beltrán - J.Romera - Eduard Badiella

(SIS - CET) setembre 1978

